

Αθήνα, 3 Οκτωβρίου 2018

ΠΡΟΣ: 1. Διοίκηση Νοσοκομείου ΚΑΤ
Νίκης 2, Κηφισιά

ΚΟΙΝ.: 1. Διεύθυνση Ρευματολογικής Κλινικής ΚΑΤ
2. κα. Τσατσάνη Παναγιώτα,
Ιατρό Ρευματολόγο Επιμελήτρια Β΄, ΚΑΤ
3. Ιατρικό Σύλλογο Αθηνών
Σεβαστουπόλεως 113, Αθήνα

ΘΕΜΑ: Ευχαριστήρια Επιστολή

Με την παρούσα επιστολή θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου προς την Ιατρό Ρευματολόγο, κα. Τσατσάνη Παναγιώτα, Επιμελήτρια Β΄ της Ρευματολογικής Κλινικής του ΚΑΤ, καθώς και σε εσάς που την έχετε στο δυναμικό του νοσοκομείου σας. Στην ίδια έχω εκφράσει τις ευχαριστίες μου αρκετές φορές, ειδικά την τελευταία τριετία όπου και με παρακολουθεί, και θα το κάνω πολλές φορές ακόμα. Θα ήθελα, ωστόσο, να σας ενημερώσω για τους λόγους που την κάνουν άριστη λειτουργό της υγείας αλλά και που αποδεικνύουν πόσο ιδιαίτερος άνθρωπος είναι.

Η επιστημονική κατάρτιση, η απλότητα στον λόγο, ο σεβασμός και η υπομονή προς τον ασθενή ώστε να καταλάβει και να μη φοβάται είναι αγαθά που πρέπει να διαθέτουν και/ή να εφαρμόζουν οι γιατροί, οι οποίοι καθημερινά αντιμετωπίζουν δεκάδες περιστατικά απαιτητικών και φοβισμένων για την υγεία τους ανθρώπων.

Έχοντας μάθει πως στην υπόλοιπη ζωή σου θα σε ακολουθεί ένα χρόνιο νόσημα, για το οποίο απαιτείται η λήψη δύσκολων φαρμάκων, χρειάζεσαι τη σιγουριά ενός γιατρού που θα συζητήσει μαζί σου, θα κάνει τον επιστημονικό λόγο απλό και θα σου δώσει κυριολεκτικά το χέρι του για να συνεχίσετε μαζί. Αν έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη σου τότε δίνεις το χέρι σου και συνεχίζεις μαζί του. Στην ουσία, του δίνεις όλη την υπόλοιπη ζωή σου καθώς και της οικογένειάς σου.

Ένας χρόνιος ασθενής έχει απαιτήσεις. Έχω ακούσει να μας λένε δύσκολους. Ίσως και να είμαστε. Έχουμε απαίτηση ο γιατρός να έχει γνώσεις, να ενημερώνεται για τις έρευνες και τα νέα δεδομένα στον τομέα του, αλλά και να μιλά και να μας εξηγεί καθετί. Δεν θέλουμε να είμαστε ένας απρόσωπος αριθμός που περιμένει τη σειρά του για συνταγογράφηση.

Ως ρευματοπαθής είμαι ευτυχής, γιατί στην τριαντάχρονη πορεία μου με το νόσημα είχα δίπλα μου έναν γιατρό που εμπιστευόμουν, μου προσέφερε τις γνώσεις του, πρόσφερε ασφάλεια σε εμένα και στην οικογένειά μου, αλλά και μια καλή ποιότητα ζωής. Ο γιατρός αυτός, μετά τη συνταξιοδότησή του, με εμπιστεύτηκε στη γιατρό στην οποία –κατά τη διάρκεια της συνεργασίας τους– μεταλαμπάδευσε και τις δικές του γνώσεις από την πολυετή εμπειρία του.

Η αλλαγή πραγματικά με φόβισε. Έπρεπε να ξεκινήσω να χτίζω από την αρχή μια σχέση εμπιστοσύνης γιατρού-ασθενή σε μια εποχή που ήμουν σε έξαρση. Είχα πολλές απαιτήσεις. Κατάλαβα τι εννοούσαν όταν έλεγαν πως οι χρόνιοι ασθενείς είναι δύσκολοι. Όντως έγινα δύσκολη, αλλά η κα. Τσατσάνη είχε την υπομονή να με ακούσει. Μου μίλησε, μου εξήγησε και θεώρησε απαραίτητο να καταστήσει σαφές πως θα είναι δίπλα μου όποτε τη χρειαστώ. Και όντως είναι. Έχει την επιστημονική κατάρτιση, έχει την εμπειρία, έχει τη φρεσκάδα του νέου ανθρώπου και γιατρού που θέλει να ψάχνει και να μαθαίνει. Αλλά κυρίως καταλαβαίνω πως νοιάζεται και με κάνει να νιώθω ασφαλής. Και δεν μπορώ να είμαι περισσότερο ευγνώμων που είναι δίπλα μου και είναι **η Γιατρός μου**.

Με εκτίμηση,

Πόπη Καπάτου

Μέλος της Εθνικής Ομάδας Σκοποβολής Ατόμων με Αναπηρίες

Επιτρέπω τη δημοσίευση της
επιστολής στην ιστοσελίδα
του ΙΣΑ